

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Bystřickou v právní věci žalobce: **A. S.**, nar., e.č., bytem, zast. JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem AK 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.4.2015, č. j. OAM-371/ZA-ZA15-ZA14-PD1-2013,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 2.4.2015, č.j. OAM-371/ZA-ZA15-ZA14-PD1-2013 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800 Kč k rukám jeho advokáta JUDr. Matouše Jíry, do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

[1] Žalobce se žalobou ze dne 23. 4. 2015 doručenou Krajskému soudu v Brně téhož dne, domáhal zrušení v záhlavní označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný o žádosti žalobce podané dne 17. 12. 2014 o prodloužení doplňkové ochrany rozhodl tak, že podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), se doplňková ochrana neprodlužuje.

[2] Žalobci byla doplňková ochrana dle § 14a zákona o azyl udělena na dobu 12 měsíců rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-371/ZA-ZA15-ZA14- 2013 ze dne 31. 1. 2014. Důvodem bylo, že žalobce v České republice sdílel společnou domácnost se svým částečně invalidním otcem, o kterého pečoval spolu s přítelkyní. Otec žalobce zde nikoho jiného z příbuzenstva nemá a byl mu vystaven příslib udělení státního občanství ČR.

[3] Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze skutečnosti zjištěných při pobytové kontrole provedené Policií ČR dne 8. 1. 2015. Konstatoval, že v období od udělení doplňkové ochrany se situace změnila, žalobcův otec je schopen samostatně pečovat o svou osobu, obsluhuje zákazníky v prodejně zeleniny, kde manipuluje se zbožím. V prodejně je chladno, prodává zde po celý den bez polední pauzy, dle svého vyjádření je zcela zdravý. I když se žalobce pokusil tyto poznatky bagatelizovat, správní orgán je přesvědčen o opaku. Žalobcovu snahu vysvětlit otcovy výpovědi špatným pochopením z důvodu nedostatečné znalosti českého jazyka považuje žalovaný za účelovou. Žalobce s rodiči přijel do České republiky již v roce 1993, obchod s ovocem a zeleninou zde provozují 15 let, otec má povolení k trvalému pobytu od roku 2006. Vzhledem ke kontaktu se zákazníky je správní orgán přesvědčen, že při komunikaci s otcem žalobce nemohlo dojít k nedorozumění. Navíc u žalobcova otce probíhá řízení o udělení státního občanství ČR, jehož podmínkou je zkouška z českého jazyka. Žalovaný rovněž konstatoval, že z předložené lékařské zprávy vyplynulo, že žalobcův otec vzhledem ke zhoršenému zraku potřebuje dohled, má vysoký krevní tlak, ale rok nebyl u lékaře na kontrole.

II.

Shrnutí argumentů obsažených v žalobě:

[4] Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že byl v předcházejícím řízení o prodloužení mezinárodní ochrany zkrácen na svých právech. Žalovaný dle jeho názoru nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé. Zároveň nepřihlédl pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Rovněž neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Ve svém odůvodnění svého rozhodnutí neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladů ustanovení zákona o azylu. Porušil tak § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, § 3a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

[5] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Konstatoval, že k udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany bylo v případě žalobce přistoupeno z důvodu mezinárodních závazků, jimiž je Česká republika vázána. Správní orgán

shledal, že žalobce sdílel v České republice společnou domácnost se svým částečně invalidním otcem, o kterého spolu s přítelkyní pečoval. Otec zde nikoho jiného z příbuzných nemá. Nyní však došlo k zásadním a trvalým změnám ve vztahu k prezentovaným důvodům žalobce a udělené doplňkové ochrany již není zapotřebí.

[6] Dle žalovaného je žalobu třeba odmítnout, neboť neobsahuje žádný konkrétní žalobní bod. Bez uvedení skutkových důvodů nelze takové podání považovat za žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního.

IV.

Doplnění žaloby ze dne 14. 7. 2015:

[7] Žalobce nepopírá, že se v době pobytových kontrol jeho otec nacházel v obchodě. Popírá však, že by zde jeho otec celodenně prodával. Otec je ve vážném zdravotním stavu a potřebuje celodenní péči. Celý život byl zvyklý pracovat a být soběstačný, proto ho žalobce občas bere na návštěvu do obchodu. O zhoršení zdravotního stavu žalobcova otce vypovídají lékařské zprávy, doložené do spisového materiálu. Těmito zprávami se správní orgán zabýval pouze okrajově a vyšel v podstatě pouze z výsledku pobytové kontroly, kdy policie vyslechla žalobcova otce, který díky svému zdravotnímu stavu vypovídal neobjektivně a smyšleně. O jeho skutečném zdravotním stavu by měly spíše vypovídat lékařské zprávy, a ne pouhé tvrzení zdravotně postižené osoby neschopné vnímat realitu. Žalovaný by se měl v první řadě vypořádat s otázkou, proč žalobci udělil doplňkovou ochranu a nyní na základě stejného skutkového stavu své rozhodnutí mění a tuto ochranu neprodlužuje a porušuje tak mezinárodní závazky.

[8] Tvrzení správního orgánu, že otec žalobce díky své žádosti o udělení státního občanství musí mít znalost českého jazyka, se nezakládá na pravdě. Dle § 14 odst. 4 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, podmínku znalosti českého jazyka musí splnit žadatel, který doloží, že v minulosti absolvoval alespoň po dobu tří školních let základní, střední nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk, žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 15 nebo starší 15 let, nebo žadatel s tělesným nebo mentálním postižením, kterému znemožňuje osvojit si znalost českého jazyka.

V.

Posouzení věci Krajským soudem v Brně:

[9] V řízení byly splněny podmínky pro rozhodnutí bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s. Soud rovněž shledal, že jsou tu důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání, stanovené v § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel z obsahu správního spisu.

[10] Předně je nutno konstatovat, že žaloba poté, co byla doplněna, je projednatelná a žalobní body jsou v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Žalobce ve včas podané žalobě ze dne 24. 3. 2015 označil napadené rozhodnutí a uvedl, že rozhodnutí napadá v celém rozsahu. Dále základním způsobem vymezil, jaká zákonná ustanovení žalovaný svým rozhodnutím porušil. V tomto podání absentovaly bližší skutkové důvody, pro které žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné. Dle soudu tedy žalobce v zákonné lhůtě uplatnil žalobní body, skutkové důvody doplnil následně v podání ze dne 14. 7. 2015. Šlo tedy o konkretizaci v řádné lhůtě uplatněných žalobních bodů.

[11] Jak je zřejmé z rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-371/ZA-ZA15-ZA14-2013 ze dne 31. 1. 2014, žalobci byla udělena doplňková ochrana z důvodu mezinárodních závazků, kterými je Česká republika vázána s ohledem na péči o částečně invalidního otce. Jedná se o důvod uvedený v § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, dle kterého se doplňková ochrana udělí v případě, pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Konkrétně se jednalo o článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tedy o ochranu soukromého a rodinného života, neboť žalobce sdílí v České republice společnou domácnost se svým částečně invalidním otcem, o kterého s přítelkyní pečuje, přičemž otec zde jiného příbuzného nemá a byl mu vystaven příslib udělení státního občanství České republiky.

[12] Žalovaný v rozhodnutí po udělení doplňkové ochrany dále uvedl, že žalobcův otec je částečně invalidní, závislý na péči žalobce pro svou sníženou pohyblivost. Dále zde bylo konstatováno, že policií bylo provedeno šetření, kdy hlídka zastihla žadatelova otce v prodejně se zeleninou, kde žalobci vypomáhal s obsluhou zákazníků, přičemž tyto skutečnosti byly ověřeny při provedení opakovaného šetření po několika dnech. Dále bylo přihlédnuto k lékařským zprávám s tím, že lékař ohodnotil stav žalobcova otce jako trvale nepříznivý, pacient není zcela soběstačný, praktická lékařka hovoří o zhoršení zdravotního stavu, pacient špatně vidí, jsou nutné pravidelné kontroly u odborných lékařů a celodenní dohled nad pacientem.

[13] Jak soud zjistil ze správního spisu, žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 25. 11. 2013 s tím, že sdělil, že v České republice žije od roku 1993, kdy mu bylo 16 let, v průběhu let zajížděl do Belgie, kde žije jeho sestra. V České republice má hodně přátel, v roce 2010 zde zemřela jeho matka, jeho otec je invalidní důchodce, špatně se pohybuje, je na žalobci závislý.

[14] Ve správním spise je řada lékařských zpráv týkajících se pana S. A., otce žalobce ze září, října a listopadu 2013. Z těchto lékařských zpráv je zřejmé, že pan A. S. trpí postižením horních i dolních končetin lehkého až středního charakteru. Z lékařských zpráv je také zřejmé, že je obtížné se s panem A. S. domluvit. Ve zprávě z neurologické ambulance ze dne 2. 9. 2013 je výslovně uvedeno, že spolupráce s pacientem je limitovaná jazykovou bariérou, v další zprávě z dne 3. 10. 2013 je uvedeno, že pacient špatně mluví česky, je potřebné vyšetření mozkomíšního moku, na domluvu pacient přijde s tlumočníkem nebo členem rodiny. V lékařská zpráva od MUDr. R. K., praktické lékařky, ze dne 20. 1. 2014, je uvedeno,

že je A. S. v péči odborných lékařů, nutné jsou pravidelné kontroly u odborníků. V poslední době došlo ke zhoršení zdravotního stavu, je nutný celodenní dohled.

[15] Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 21. 1. 2014 žalobce mimo jiné vypověděl, že jeho otec dostává částečný invalidní důchod, má špatnou zejména pravou ruku, špatně vidí, nosí brýle na dálku značně silné. Otec je především po ránu velmi nepohyblivý, žalobce mu musí dávat oporu, musí mu pomoci se rozhybat, pak může chodit sám. Může hýbat pouze jednou rukou, je invalida, ale nechce, aby to o něm lidi věděli. Otec byl vždy zvyklý pracovat, pod bytem, kde bydlí, mají obchod se zeleninou, a to již asi 15 let, je to otcův obchod. Žalobce je tam celý den, otec je nahoře v bytě, ale protože byl zvyklý pracovat, do obchodu dochází, ale tak asi na půl hodinu denně. S péčí o otce žalobci pomáhá přítelkyně. Otec žalobce má požádáno o občanství, které by měl brzo dostat. V České republice platí pravidelně pojištění, bude mít nárok i na starobní důchod. Otec dostává injekce proti bolesti, chodí na rehabilitace, ale příliš to nepomáhá. Na rehabilitace ho žalobce musí vozit.

[16] Ze zprávy Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend ze dne 22. 1. 2014 soud zjistil, že policie provedla šetření na adrese Palackého třída 1104/55 v Brně. Kontrola byla provedena dne 17. 1. 2014 v 17:10 hod. a následně 22. 1. 2014 v 10:00 hod. V obou případech byl v obchodě ovoce a zelenina na uvedené adrese pan S. A., nar., nacházel se za prodejním pultem, kde obsluhoval zákazníky prodejny. Manipuloval rovněž se zbožím. Při své pracovní činnosti nejevil známky zdravotního omezení. Dle policie v době prováděných pobytových kontrol nebylo prokazatelné, zda se skutečně pan A. S. o svého údajně invalidního otce pana S. A. stará.

[17] Na základě uvedených skutečností žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-371/ZA-ZA15-ZA14-2013 ze dne 31. 1. 2014, (blíže odst. 2, 11 a 12 výše), žalobci udělil doplňkovou ochranu na dobu 12 měsíců.

[18] Dne 17. 12. 2014 požádal o prodloužení doplňkové ochrany. Uvedl, že se stará o svého otce, který je poloinvalidní důchodce a není soběstačný. Žalobce je jediný příbuzný, který se o něho může pečovat.

[19] Dne 8. 1. 2015 byla Policií ČR provedena pobytová kontrola v bytě žalobce, kde byla nalezena jeho manželka, žalobce jel dle jejího sdělení pro zboží do obchodu s ovocem a zeleninou. Zároveň sdělila, že otec žalobce S. A. prodává v přízemí v obchodě. Pan A. S. byl v obchodě skutečně nalezen, sdělil, že zde prodává celý den ovoce a zeleninu, jeho syn má na starosti navážení a doplňování zboží. V obchodě obsluhuje zákazníky a manipuluje se zbožím. V obchodě bylo velmi chladno, A. S. sdělil, že z rodné země je na chladné počasí zvyklý a nevádí mu. Uvedl, že je v obchodě od 7:00 hod. do 19:00 hod., polední přestávku žádnou nemají.

[20] Dne 26. 1. 2015 byl se žalobcem proveden pohovor, byl seznámen s výsledkem šetření v místě bydliště. Byl vyzván, a se sdělením jeho otce, že je zdravý. K tomu žalobce sdělil, že v obchodě prodává běžně on, nikoliv otec, otec nemůže pracovat, neumí moc dobře česky,

užívá tablety na bolest. Do obchodu se zajde podívat, ale v obchodě prodává žalobce. Otec zřejmě nerozuměl policistům, zdrav rozhodně není, pobírá i částečný invalidní důchod kvůli nepohyblivé pravé ruce. Tuto ruku má volně u těla, žádnou oporu pro ni neužívá, protože se stydí. Invalidní důchod pobírá od roku 2012. Žalobce musí otci ráno pomáhat vstávat z postele, trvá to déle, než se rozhybe. Z léků proti bolesti bývá někdy i „mimo“, ráno mu žalobce musí pomoci dojít i na toaletu, přes den se to zlepší. Přes den se dokáže pohybovat po bytě sám, zajde i do obchodu. Pohybuje se v blízkosti bydliště, jinak ho žalobce musí vozit autem.

[21] Součástí správního spisu je rovněž zpráva MUDr. R. K. ze dne 22. 1. 2015, kde je uvedeno, že A. S. je v péči odborných lékařů, v poslední době zhoršení zdravotního stavu pacienta, celodenní dohled, špatně vidí, stará se o něho syn. Dále je tu rovněž poukaz na vyšetření/ošetření, a to na vyšetření EKG, v rubrice důvod požadavku je mimo jiné uvedeno, jeden rok zde nebyl.

[22] Jak je již výše uvedeno, žalobci byla udělena doplňková ochrana z důvodu z důvodu dodržení mezinárodních závazků, kterými je Česká republika vázána s ohledem na péči o částečně invalidního otce (§ 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu). V napadeném rozhodnutí žalovaný neprodloužil žalobci doplňkovou ochranu podle § 53a odst. 4 zákona o azylu. Svě rozhodnutí odůvodnil tím, že došlo k takovým zásadním a trvalým změnám ve vztahu k žadatelem prezentovaným důvodům, že doplňkové ochrany již není zapotřebí.

[23] Podle § 53a odst. 4 věta třetí zákona o azylu ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a).

[24] Otázkou tedy je, zda žalobci i nadále hrozí vážná újma a zda nenastaly důvody pro odejmutí doplňkové ochrany. Vzhledem k tomu, že žalovaný důvod pro neprodloužení doplňkové ochrany žalovaný spatřuje ve změnách ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům, přichází v úvahu zvážit důvod pro odejmutí doplňkové ochrany uvedený v § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, podle kterého se doplňková ochrana udělená podle § 14a odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí.

[25] Soud při zvažování, zda v předmětné věci nastaly či nenastaly důvody pro odejmutí doplňkové ochrany vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, čj. 7 Azs 21/2011-57, (dostupného na www.nssoud.cz), podle kterého „*Odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je možné, pouze pokud okolnosti, které vedly k jejímu udělení, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Pro účely rozhodování o odnětí doplňkové ochrany jsou tyto okolnosti fixovány v důvodech rozhodnutí o jejím udělení a následně je nelze beze změny či zrušení tohoto rozhodnutí (např. cestou mimořádných opravných prostředků) měnit. Důvodem odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) citovaného zákona proto nemůže být, dospěje-*

li správní orgán dodatečně k závěru, že tato ochrana vůbec neměla být rozhodnutím o jejím udělení poskytnuta, a snažil-li se jejím odnětím „revidovat“ původní rozhodnutí.“

[26] Soud se ztotožňuje s námitkou žalobce, že v předmětné věci žalovaný žalobci udělil doplňkovou ochranu na základě určitého skutkového stavu a nyní na základě v podstatě stejného skutkového stavu své rozhodnutí mění a tuto ochranu neprodlužuje.

[27] Soud především zdůrazňuje, že jak před udělením doplňkové ochrany, tak i před vydáním napadeného rozhodnutí, kterým nebyla prodloužena, byl otec žalobce při kontrole nalezen v obchodě s ovocem a zeleninou, v obou případech bylo shledáno, že obsluhuje zákazníky a doplňuje zboží, v obou případech bylo shledáno, že v obchodě je chladno. Je pravdou, že při šetření před udělením doplňkové ochrany nebylo zjištěno, že by otec žalobce byl v obchodě celý den, ovšem ze zprávy o kontrole není zřejmé, že by se ho na tuto otázku někdo ptal. Podstatné dle názoru soudu je, že kontrola byla před udělením doplňkové ochrany provedena dvakrát v různou denní dobu a otec žalobce byl v obchodě přítomen v obou případech s tím, že obsluhuje zákazníky a doplňuje zboží. Lze tedy dovodit, že v tomto směru k žádné změně u otce žalobce nedošlo, v obchodě s ovocem a zeleninou se zdržoval vždy.

[28] Před udělením doplňkové ochrany i před vydáním napadeného rozhodnutí měl žalovaný k dispozici zprávu od praktické lékařky, že je v obou případech uvedeno ohledně otce žalobce že došlo ke zhoršení zdravotního stavu pacienta a je nutný celodenní dohled. Ani v tomto směru tedy nenastala žádná změna. Fakt, že otec žalobce rok nebyl na kontrole, sám o sobě nemůže vést k závěru, že došlo ke změně jeho zdravotního stavu. Vzhledem k obsahu zprávy lékařky není možno dospět k jednoznačnému závěru o zdravotním stavu otce žalobce, a to ani vzhledem k jeho sdělení policii, že je zdrav. Za uvedených okolností bylo na žalobci, pokud měl o zdravotním stavu otce žalobce pochybnosti, aby si vyžádal lékařskou zprávu, která by dala jednoznačnou odpověď. Bylo nutno přihlídnout ke konzistentnímu tvrzení žalobce, že jeho otec svůj zdravotní stav přiznat nechce, celý život byl zvyklý pracovat.

[29] Pokud se týká jazykových schopností otce žalobce, žalovaný vůbec nevzal v úvahu poznatky lékařů, které jsou uvedena v lékařských zprávách z konce roku 2013. Z nich je jednoznačně zřejmé, že má komunikační problémy. Pokud je měl v roce 2013, za situace, kdy žije v České republice od roku 1993, nelze očekávat, že by do počátku roku 2015 nastalo podstatné zlepšení. I z tohoto důvodu tedy nemuselo být jeho tvrzení ohledně zdravotního stavu objektivní.

[30] Vzhledem k uvedenému soud konstatuje, že nebylo prokázáno, že by okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Tento závěr nebylo na základě zjištěných skutečností možno učinit. Zároveň žalovaný nepřihlédl ke všem zjištěným okolnostem.

VI.

Závěr a náklady řízení:

[43] Krajský soud v Brně tedy shledal, že v řízení před správním orgánem došlo k podstatnému porušení procesních ustanovení, které mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé, a proto napadené rozhodnutí zrušil [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V dalším řízení žalovaný přihlédne k veškerým zjištěným okolnostem případu a znovu posoudí, (pokud to shledá nutným, doplní lékařské zprávy), zda skutečně nastaly změny, odůvodňující neprodloužení doplňkové ochrany, udělené žalobci.

[44] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení mu vznikly v souvislosti se zastoupením advokátem, a to za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu – převzetí věci a příprava zastoupení a písemné podání ve věci samé společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč, tedy 6 800 Kč (podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková